

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010307
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010307.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci odsúdeného X. Q., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom O. O., S. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 03.06.2021, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.04.2021, sp. zn. 2Pp/15/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm.b/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa zrušuje.

Okresnému súdu sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 06.04.2021, sp. zn. 2Pp/15/2021 o návrhu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom o podmienené prepustenie odsúdeného X. Q. z výkonu trestu odňatia slobody rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 2 Tr. poriadku návrh riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody o podmienené prepustenie odsúdeného X. Q., nar. XX.XX.XXXX, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/47/2019 zo dňa 14.08.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/128/2019 zo dňa 19.11.2019, zamietol. Svoje rozhodnutie okresný súd v podstate odôvodnil tým, že po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom riaditeľa o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu riaditeľom o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody). Odsúdený tiež počas doterajšieho výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, no nie je u neho splnená podmienka, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. Okresný súd v tej súvislosti poukázal na to, že X. Q. páchal trestnú činnosť, pre ktorú bol odsúdený pod vplyvom alkoholu a bolo mu Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 5T/47/2019 uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré však doposiaľ neabsolvoval. Z návrhu riaditeľa síce vyplynulo, že odsúdený sa v súvislosti s plnením programu zaobchádzania podrobuje aj protialkoholickému osvete, uvedenú činnosť však nepovažuje súd za dostatočnú náhradu za doposiaľ nezrealizované ochranné liečenie, ktorého kvalitu (vykonávané pod odborným lekárskeym dohľadom) a intenzitu (liečenie trvajúce viacero mesiacov) nemožno nahradiť osvetovou činnosťou. Preto nedošlo podľa názoru súdu k dostatočnej eliminácii rizika recidívy, ktoré je naďalej vysoké a návrh riaditeľa okresný súd nepovažoval s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona za dôvodný.

Proti citovanému uzneseniu podal odsúdený X. Q. v zákonnej lehote sťažnosť. V jej odôvodnení uviedol, že sťažnosť smeruje proti neprávnomu postupu okresného súdu predchádzajúcemu napadnutému uzneseniu, ktoré spôsobili nesprávnosť, respektíve predčasnosť výroku uznesenia. Prvostupňový súd v trestnej veci pod sp.zn. 2Pp/15/2021 iba čiastočne doplnil dokazovanie a následne prijal skutkové

a právne závery a to i napriek tomu, že okolnosti významne pre svoje rozhodnutie neverifikoval dostatočným spôsobom a v zákonom predpísanej podobe. Je toho názoru, že v štádiu konania pred Okresným súdom Trenčín došlo k porušeniu procesných predpisov, ktoré v konečnom dôsledku spôsobujú nepresvedčivosť výroku uznesenia ako i jeho nepreskúmateľnosť a to vo vzťahu nielen ku skutkovým zisteniam, ale aj vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu. Nemožno sa uspokojiť a stotožniť s konštatovaním prvostupňového súdu, že ďalšie dôkazy nemožno považovať za dôležité, že by nepriniesli nič nového. Obsah dôkazu musí byť najprv známy a až tak možno hodnotiť jeho dôležitosť a hodnovernosť. Preto v naznačenom smere podčiarkuje ten fakt a skutočnosť, že okresný súd v trestnej veci pod sp.zn. 2Pp/15/2021 nezávažil premenu protialkoholického liečenia ústavnou formou na protialkoholické liečenie ambulantnou formou a na verejnom zasadnutí nevyočul znalca z uvedeného odvetvia. Prvostupňový súd sa nezaoberal ani otázkou príčinnej súvislosti, prečo do dnešného dňa nevykonal protialkoholické liečenie ústavnou formou počas obdobia už vykonaného trestu odňatia slobody. Pričom ak by sa zaoberal otázkou z akého dôvodu to tak je, zistil by, že jeho osoba na tom nenesie žiadnu vinu, ale za toto pochybenie je tzv. zodpovedný systém. Preto zo všetkých ním uvedených dôvodov a to jednotlivo ako aj vo vzájomnom súhrne, žiadal, aby odvolací súd a to Krajský súd v Trenčíne zrušil napadnuté uznesenie zo dňa 6.4.2021 pod sp.zn. 2Pp/15/2021 a vrátil vec Okresnému súdu Trenčín na nové konanie a rozhodnutie, lebo z neprávania nemôže vzniknúť právo.

Krajský súd z podnetu sťažnosti podanej odsúdeným preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dostatočne nevyporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o návrhu riaditeľa na podmienenečné prepustenie odsúdeného, pričom rozhodnutie súdu prvého stupňa je predčasné, je potrebné ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd uvádza, že nie so všetkými argumentami odsúdeného uvádzanými v sťažnosti možno súhlasiť. Nie je zrejmé z čoho odsúdený vychádzal, keď poukazoval na údajné konštatovanie prvostupňového súdu, že ďalšie dôkazy nemožno považovať za dôležité, že by nepriniesli nič nového. Takéto konštatovanie totiž nevyplýva z napadnutého uznesenia, ani zo zápisnice o verejnom zasadnutí. Zo zápisnice napokon nevyplýva ani to, že by odsúdený podával nejaké návrhy na doplnenie dokazovania. Napokon nedôvodný je i argument, že okresný súd nezávažil premenu protialkoholického liečenia. Krajský súd v tomto smere podotýka, že okresný súd v rámci konania o podmienenečnom prepustení nie je oprávnený a ani príslušný rozhodovať v danom prípade s poukazom na ustanovenie § 446 Tr.por. o zmene spôsobu uloženého liečenia, pretože ak sa o zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia rozhoduje ešte pred začatím jeho výkonu (čo by bol prejednávany prípad), súdom príslušným na rozhodovanie podľa § 446 ods. 1 Tr.por. je súd určený podľa § 406 ods. 2 Tr.por., t.j. súd, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni (súd, ktorý uložil ochranné liečenie), teda Okresný súd Banská Bystrica. Na druhej strane krajský súd podotýka, že návrh riaditeľa neuvádza ani zmienku o tom, prečo odsúdený doposiaľ nevykonal uložené liečenie, resp. tiež nie je z návrhu riaditeľa, napriek skutočnosti že podal návrh na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu, zrejmé, či boli urobené opatrenia v zmysle § 446 ods.7 Tr.por. tak, aby v prípade potreby bol dodržaný postup v zmysle tohto ustanovenia pre prípad prepustenia odsúdeného z výkonu trestu. Napokon v súvislosti s rozhodovaním o návrhu riaditeľa na podmienenečné prepustenie odsúdeného okresný súd nepostupoval dôsledne, keď si nezávažil trestný spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/47/2019 a nevykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie prečítaním podstatných listinných dôkazov z neho, najmä znaleckých posudkov, z ktorých by mal vyplývať záver, či pobyt odsúdeného na slobode je nebezpečný alebo nie. Krajský súd uvádza, že okresný súd sa vyššie uvedenými skutočnosťami vôbec nezaoberal, pritom zistenia v tomto smere sú dôležité z hľadiska záveru o prognóze z hľadiska očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po podmienenečnom prepustení z výkonu trestu, najmä ak prvostupňový súd v podstate zamietavé rozhodnutie v podstate odôvodnil doposiaľ nevykonaným ústavným liečením bez zistenia vyššie uvedených skutočností. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že aj v prípade kladného správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, musí súd veľmi starostlivo zvažovať, či odsúdený na slobode svoj čin nezopakuje. Záujem ochrannej funkcie spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vyžaduje, aby súdy pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne prepustili len tých odsúdených, u ktorých je rozumná istota, že títo na slobode už nikdy neohrozia iné osoby, ako sa v minulosti dopustil pod vplyvom alkoholu X. Q..

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Okresný súd bude musieť požiadať riaditeľa ústavu na výkon trestu o doplnenie návrhu na podmienenečné prepustenie odsúdeného v naznačených smeroch, zadovážiť si Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.

5T/47/2019, doplniť dokazovanie prečítaním podstatných častí (najmä znaleckých posudkov) a následne rozhodnúť v súlade so zákonom.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.